

”

אני הילדה הזאת שנאף אחד לא האמין בה

אירית עובדיה נולדה לחיי עוני בדימונה, התמודדה עם דיכאון, הפרעות אכילה ואף ניסתה להתאבד. היום מביתה בסביון היא משקיפה על העבר שלה בהשלמה, נכנסת לנעלי אמה, ירדנה עובדיה, בעסקים המשפחתיים המתקדמים להקמת בתי חולים במרוקו

ענת לביאדלר || צילום: יובל חן

אירית עובדיה בבית בסביון. "שום דבר בחיים לא בא לי בלחות"

שלי כשההורים עברו והאחריות הוטלה עלי, הבכורה. אז היום אני מטפלת בגברים ונשים בסרנאות שלי ומשנה להם תודעה ותבניות של חשיבה, נותנת להם כלים כדי לשלוט בדרך המחשבה ולהירגע".

טוב, את הילדה מדימונה שעשתה את זה ועברה לסביון. לא חוכמה להירגע במצב כזה.

"זה לא נכון. גם כשהיה לי כסף ורכוש ומכונית יקרה מול הפנטהאון בשכונה הכי טובה בפתח-תקווה, מצאתי את עצמי לפני התאבדות, כסף לא קשור לאושר הוא קשור לנחות. היום אני מאמנת נשות עסקים ומנחה נהיגים שהם בכאוס בחיים שלהם, ומציגים כלפי חוץ רמות כאילו שלהן, ולא מראים לכל אחר את האמת. זו השליחות שלי".

"הפצע לא מדמם"

את המשמעות הוון, לצד סיפור חייה שיכול לפרנס כמה רכבות הרים, היא כינסה עכשיו לספר אישי מאוד בשם "העוצמה שבנשים" ("ידיעות ספרים"), שמביא גם את התובנות המקצועיות שלה כימנית, כאשר עסקים ומנטורית. עכשיו היא גם מקימה עמותה שתדאג למלגות לילדים בפריפריה שאין להורים שלהם כסף, "כי אני זוכרת את ואף אחד לא האמין בה ואף אחד לא חשב שייצא ממנה משהו".

ולכן ההאפלות הגדולות והמימונות המורשקות בבית אצל אמה, כדי להראות שהצלחתם?

"מי שרואה את כל זה מבחוץ אמר שזה מוגזם, ואני אומרת 'חברה' תעצרו שניה אל תשפטו".

את דומעת.

"תבינו שכאנו מקושי, באנו ממצוקה קשה, באנו מימים שאין מה לאכול, שאני הולכת ברגל קילומטרים כי אין כסף לאוטובוס, מהוצאה לפועל שדופקת על הדלת, מהורים שלא היו בבית ורק עברו ואני טיפלי באחים שלי. וזה בתוכני אף אחד לא ימחק את זה".

אז את יכולה להגיד למטופלים שלך עד מהר "ניהול תודעה", אבל הפצע יד-הפצע לא מדמם, הוא מאויר אותי במור דעות למקום שממנו באתי ובזכותו אני לא שוכחת את הקושי ויש לי דרייב להגיע לפי סגות הכי גבוהות, מכאן גם ההחלטה שלי מקומות הנמוכים אני לא חוזרת. וגם לאמא שלי המסיבות והמימונות זה פיצי על החור סר הענק. בשבת היא הייתה לוקחת אותנו לטיול בסביון להראות לנו את הווילות של העשירים והייתה יודעת איפה גר השר הזה והמפורסם הוא והייתה אומרת לנו – "אם הם, גם אנחנו יכולים". והיום אני הילדה הזו הקטנה, שהייתה באה עם אמא ואבא באוטו לסביון ואומרת לעצמי – יום אחד גם אני אגור פה. אמא שלי בקושי סימה עצמי, אין לה השכלה, אבל יש לה חוכמה, היא עצמית. "אני הילדה הזו שרצתה להתאבד פעמיים, ושעות היום לאנשים וזוכרת, וגם את היום שבו הודיעו לה שהוריה אהוב עליה ביותר, צ'ארלי, נפטה. זו הייתה הפעם השנייה שבה הרגישה שעולמה חרב עליה. היא אמנם הייתה כבר בת 38 ואמא לילדים, אבל חודשיים שכבה במיטה ולא יצאה ממנה. לקחת את זה קשה".

אני ילדה שסבלה מגיל חמש מהפרעות אכילה. הייתי אוכלת בבלומסים ואז נכנסת לצום, ובעיקר הייתי אוכלת כלילה בנגיבה מהמקור בלי שאף אחד יראה, אחרי שכולם הלכו לישון. דוד צ'ארלי שהיה היחיד שראה אותי, שקיבל אותי כמו שאני, היה לוקח אותי לאכול בסמי בורקס בדימונה ואמר לי "תזמיני מה שאת רוצה, עוגות, בורקסים, כדי לשכור עודך דין".

”

”מי שרואה מבחוץ את החאפלות והמימונות המפוארות שלנו וחושב שזה מוגזם, אני אומרת לו 'אל תשפטו. תבינו שבאנו ממצוקה קשה, מימים שאין מה לאכול, זה בתוכנו'. אף אחד לא ימחק את זה”

עטיפת הספר

והיו גם, לאורך שנות הילדות והנעורים, ביקורים של הוצאה לפועל וימים של חוסר כל, ומימיקרם שההורים הקימו ונשרף עד היסוד, ושוב הכניס אותם לחובות נעק כי לא היה ביטוח, עד שהאחים של ירדנה התגייסו ולקחו הלוואות כדי לשפץ את העסק בזמן שהיא התמטטה ושכבה במיטה בדיכאון. ואת כל זה אירית הילדה שחבת וזוכרת, וגם את היום שבו הודיעו לה שהוריה אהוב עליה ביותר, צ'ארלי, נפטה. זו הייתה הפעם השנייה שבה הרגישה שעולמה חרב עליה. היא אמנם הייתה כבר בת 38 ואמא לילדים, אבל חודשיים שכבה במיטה ולא יצאה ממנה. לקחת את זה קשה".

אני ילדה שסבלה מגיל חמש מהפרעות אכילה. הייתי אוכלת בבלומסים ואז נכנסת לצום, ובעיקר הייתי אוכלת כלילה בנגיבה מהמקור בלי שאף אחד יראה, אחרי שכולם הלכו לישון. דוד צ'ארלי שהיה היחיד שראה אותי, שקיבל אותי כמו שאני, היה לוקח אותי לאכול בסמי בורקס בדימונה ואמר לי "תזמיני מה שאת רוצה, עוגות, בורקסים, כדי לשכור עודך דין".

ומה קרה בנישואים הראשונים שלך? "נישאתי בגיל צעיר לגבר אלים, אני לא אכנס לכל הסיפור אבל המול שלי זה שמיישה ימים אחרי החתונה, כשההורים שלי לא שמעו ממני אות, הם הגיעו אליי צעקתי 'קחו אותי מפה'. אבא שלי, כמה שהוא עדין, דחק את הדלת בכל הכוח ואני זוכרת את היד של אבא שלי מושכת אותי מתוך הבית, בזמן שהוא מושך לצד השני ומתגנב צוועק 'חיי עכשיו שלי, היא לא שלכם'. כשרצינו להתגרש, לא היה לנו כסף לייצוג משפטי ונתנו לנו עורכת דין של נעמ"ת, וכשהייתי בבית הדין הרבני אמר שהוא מפנה אותנו לשלום בית, העדפתי למות ולא לחזור לחיות עם מי שהתחתנתי איתו. הלכתי הביתה לדימונה, אספתי את כל הכרזים שמצאתי במגירות ובלעתי אותם. אחרי שהצילו אותי בבית החולים, אמא הבינה שחייבים פה עורך דין תותח, ומכרה את הדיירה שהם הגליחו לקנות בפתח-תקווה כדי לשכור עודך דין".

לו את הכסף, היא צחקת. "ואני אומרת, איזה כיף, הוא איתי בגללי לא בגלל הכסף שלי, והוא אומר לי: 'אירית אנחנו גרים בית חולים?', ואמא מיד ענתה לו בחוצפה דימונאית 'בגלל זה אני כאן'. אחרי כמה ימים העוזר שלו יצר איתה קשר, והיא הגיעה לפגישה ראשונה איתו, בלי לדעת למה היא נכנסת. היא חיה עם בתנאים מאוד קשים, לא היה מים ולא היה חשמל והיא הביאה מים מהבאר והיא הלכה לישון עם עכברים, אבל לא ויתרה למרות הקשים ומשם הגיעה פריצת הדרך", אירית אומרת.

עכשיו היא מופקדת על הפרויקט החשוב ביותר של העסק המשפחתי: הקמת בתי חולים במרוקו. "כדי להקים בתי חולים במדינה מסוימת, צריך את שיתוף הפעולה של הבכירים ביותר, ומולם אנחנו עובדות", היא אומרת. "אמא עוסקת בניהול תחום הרפואה בכל אפריקה, וגם בנרד"ן. יש הרבה פניות לאמא מצד מדינות רבות, לאחר שרכשה שם עולמי של אישה שבונה בתי חולים, מתחיל הקורונה יש המון הצעות, אמא צריכה ממש להדריך הצעות שקשה לא לסרב להן".

"קחי את התיק ולכי"

החיים של אירית התחילו הכי רחוק שיש מסביון. "כשהכרתי את אילן, שהפך להיות בעלי, הייתי חסרת כל והוא עזר לי לקנות את האוטו הראשון שלי. עד היום לא החזרתי מרגישה וההיפך. אנחנו ישר יודעות".

הוא ענה 'אז, סניורה, אני יודע שמערכת הבריאות שלכם מצוינת. את יודעת שהחלום שלי זה להביא רפואה לעם שלי, להקים בית חולים?', ואמא מיד ענתה לו בחוצפה דימונאית 'בגלל זה אני כאן'. אחרי כמה ימים העוזר שלו יצר איתה קשר, והיא הגיעה לפגישה ראשונה איתו, בלי לדעת למה היא נכנסת. היא חיה עם בתנאים מאוד קשים, לא היה מים ולא היה חשמל והיא הביאה מים מהבאר והיא הלכה לישון עם עכברים, אבל לא ויתרה למרות הקשים ומשם הגיעה פריצת הדרך", אירית אומרת.

היום בת 73, מקפאית בסופרמרקט בדימונה לאחת מנשות הסוד הקרובות של תאודורו אוביאנג, נשיא גינאה המשונית – דיקטטור אפריקאי שזכויות אורח הן לא בריוק נר לרגליו – סופר כבר פעמים רבות. זה סוג של סיפור לא ייאמן שאם היה נכתב כתסריט היה נפסל כמראש בגלל חוסר הסביות שבו. היום ירדנה והבת אירית הן הבעלים של חברה יומית שמקימה ומנהלת בתי חולים ברחבי אפריקה; בבעלותן תשעה יוקמו נוספים במרוקו ובעיר מדינה שהחווה עמה אמור להיחתם, אבל אירית עדיין לא חושפת את שמות. כל חוליה הצוות לבתי החולים שלהן הם מישראל. מלבד זה הן מעורבות בעסקים שונים באפריקה, כולל בכפר גם בעסקות תיווך שנויות במחלוקת למכירת נשק לגינאה המשונית. עובדיה האם ספגה לא מעט ביקורת מאז שהקימה את החברה שלה ב-2007 על היחסים הקרובים והעסקאות שחתמה עם רודנים, שרים

האם ירדנה עובדיה בגינאה

מה שעות אחרי שניפד רד נפתח ביתה שבסביון, אירית בטובל-עובדיה תעלה על המטוס למרוקו, לשם תצא ביהוד עם אמה, אשת העסקים הימית ירדנה עובדיה, כדי להיפגש עם ראשי מערכת הבריאות ובכירים אחרים בממלכה. המטרה: להקים בתי חולים במדינה, ברומה האלה שהם מתפעלים ברחבי אפריקה. "בגלל הקורונה הקמת בתי חולים הפכה להיות נושא ראשון במעלה אצל ממשלות בכל העולם, וזה הקפיץ עוד יותר את הביקוש לאינו", היא מספרת, ומגישה לי תמרים שמגנמים ומתוקים. "אורגני, ממרוקו, בלי ריסוס", היא מרגישה ומניחה בצלחת גם קוביות אבטיח, מוגנת סודה קרה ומתיישבת לצידו על הספות העמוקות שצופות אל בריכת הווילה בסביון, שצעצועים מתנפחים חים מקשטים אותה. הבית הבחיר בצבעי לבנת-כלת-זחב מבהיק מניקוזן וכל עבודות הנגרות בו הן פרי יצירתו של בן הזוג שלה, אילן, שהוא נגר שדבק בעץ למרות שכבר מזמן היה יכול להרשות לעצמו לפרוש בזכות העסקים של אשתו. לשניים שיש ילדים – מגיל 24 (בנו הבכור של אילן מנישואיו הראשונים) ועד עשר (התאומות אורליה וירדנה) ובמהלך השיחה הילדים חוזרים מבית הספר, אומרים שלום מנומס, מנשקים את אמא ונעלמים לקומה התחתונה של הבית, שמעקה הוזהב המטלטל והאיטאלי מוביל אליה.

בטובל-עובדיה אומרת שהיא לא מתה על הצבע שייצא. "זה אמא שלי התקינה פה בזמן שהייתי חולה בקורונה, ואני מתה כבר להחליף את הצבע. הוא בוהק לי מירד".

"לישון עם עכברים"

הסיפור על הפיתחה של אמא ירדנה, היום בת 73, מקפאית בסופרמרקט בדימונה לאחת מנשות הסוד הקרובות של תאודורו אוביאנג, נשיא גינאה המשונית – דיקטטור אפריקאי שזכויות אורח הן לא בריוק נר לרגליו – סופר כבר פעמים רבות. זה סוג של סיפור לא ייאמן שאם היה נכתב כתסריט היה נפסל כמראש בגלל חוסר הסביות שבו. היום ירדנה והבת אירית הן הבעלים של חברה יומית שמקימה ומנהלת בתי חולים ברחבי אפריקה; בבעלותן תשעה יוקמו נוספים במרוקו ובעיר מדינה שהחווה עמה אמור להיחתם, אבל אירית עדיין לא חושפת את שמות. כל חוליה הצוות לבתי החולים שלהן הם מישראל. מלבד זה הן מעורבות בעסקים שונים באפריקה, כולל בכפר גם בעסקות תיווך שנויות במחלוקת למכירת נשק לגינאה המשונית. עובדיה האם ספגה לא מעט ביקורת מאז שהקימה את החברה שלה ב-2007 על היחסים הקרובים והעסקאות שחתמה עם רודנים, שרים